

Beregnet efter Advokatsamfundets vejledende takster vil der således i et bo med salærgivende aktiver på 2 mio. kr. eksempelvis skulle udbetales et salær på 201.000 kr. (bortset fra salær for den behæftede del af faste ejendomme og særskilte proceduresalærer).

Efter den praksis, der følges i dag, vil boets kurator sædvanligvis i udkastet til regnskab som en bobehandlingsudgift indføre et salærforslag, der bygger på en specificeret udregning. Hertil kan eventuelt komme en indstilling om forhøjelse af det udregnede salær, navnlig på grund af omfanget af kurators arbejde. Denne indstilling skal være særskilt begrundet, og ikke blot indeholde en henvisning til de oplysninger om boets behandling, som skifteretten er blevet bekendt med gennem sit almindelige tilsyn med bobehandlingen.

Betænkningen indeholder i kapitel 6 en række oplysninger om størrelsen af kuratorsalærer ved nogle udvalgte skifteretter. Det fremgår bl.a. heraf, at kuratorsalærer på 200.000 kr. eller derover blev udbetalt i 6 pct. af de boer, der i 1984 og 1985 blev sluttet ved disse skifteretter, og at disse salærer – for Sø- og Handelsrettens vedkommende – udgør ca. halvdelen af den samlede kuratorsalærmasse. Det fremgår endvidere, at disse salærer i overordentlig stort omfang fastsættes i overensstemmelse med de af Advokatsamfundet i 1975 udarbejdede vejledende landssalærtakster.

2.2. Betænkningen indeholder i kapitel 7 udvalgte overvejelser om *behovet for en ændring af konkurslovens § 239*. På baggrund af de indhentede oplysninger konstaterer udvalget, at muligheden for efter den nugældende formulering af konkurslovens § 239 at tage hensyn til særtræk ved det enkelte bo ikke i nævneværdigt omfang synes udnyttet ved salærfastsættelsen i de store boer. Omvendt finder udvalget, at denne mulighed i betydeligt omfang udnyttes i de mindre boer. Det salær, der fastsættes, bør efter udvalgets opfattelse i væsentligt højere grad end i dag afspejle det udførte arbejde. Salærfastsættelsen til kurator samt midlertidig bestyrer, skifterettens medhjælper og tilsyn bør ske efter en *konkret* bedømmelse under hensyntagen til en lang række faktorer og på grundlag af en *begrundet indstilling* fra den pågældende.

Udvalgets forslag til ændret affattelse af § 239 fremgår af lovforslagets § 1, nr. 8. Forslaget er i overensstemmelse med de principper, der er angivet i folketingsbeslutningen.

Efter forslaget skal vederlaget som hidtil fastsættes under hensyn til *arbejdets omfang*. Dette vil typisk være afhængigt af boets størrelse, således at boer med større aktivmasse normalt også vil inde-

bære et større arbejde for kurator. Sammensætningen af aktiverne og realisationen af dem vil i disse større boer typisk være kompliceret, og der vil ofte være et større antal anmeldte fordringer med heraf følgende arbejde med hensyn til gennemgang af omstødelsesmuligheder m.v. Dette vil dog ikke gælde, såfremt en stor del af aktivmassen foreligger i form af likvide midler eller lignende.

Dernæst skal der som efter den gældende bestemmelse tages hensyn til *boets beskaffenhed*. Hermed sigtes ud over størrelsen også til sammensætningen og arten af boets aktiver og passiver. Intensiteten og kompleksiteten af arbejdet skal således tillægges selvstændig betydning ved siden af omfanget heraf. Med *intensiteten* tænkes navnlig på, at kurator i den indledende behandlingsfase i et bo med en erhvervsvirksomhed i drift ofte må udføre arbejde uden for normal kontortid og uden for kontoret, samt at registrering og sikring af aktiver og stillingtagen til gensidig bebyrdende kontrakter kan beslaglægge advokatkontorets kapacitet og tilsidesætte andre arbejdsopgaver. Boets *kompleksitet* sigter f.eks. til udviklede modregningsforhold, udenlandske aktiver, skyldnerens manglende regnskabsføring, færdiggørelse af løbende produktion, omstødelsesspørgsmål m.v.

Endvidere foreslås det, at der også skal tages hensyn til *»det med bobehandlingen forbundne ansvar«*. Herved sigtes både til det almindelige professionelle ansvar for bobehandleren, hvorved den kan ifalde et betydeligt erstatningsansvar, og til det mere ideelt betonedede ansvar, som er en følge af de ofte store værdier og samfundsmæssige interesser, der f.eks. er forbundet med konkursens indflydelse på et stort antal arbejdspladser, ansatte og deres familier, virksomhedens leverandører og disses ansatte m.v.

Endelig skal der efter forslaget tages hensyn til *»det under de givne omstændigheder opnåede resultat«*. Herved tænkes bl.a. på den situation, at kurator ved en ganske særlig indsats opnår et udfald af bobehandlingen, som ikke under de givne forudsætninger kunne forventes. Udvalget finder i den forbindelse på linie med folketingsbeslutningen anledning til at understrege, at det er uden principiel betydning for størrelsen af kurators salær, om et konkursbo kan slutes som solvent og udleveres til skyldneren. Det afgørende er, om boet er behandlet efter reglerne for insolvent bobehandling.

Endvidere følger det af lovforslaget, at salæret i alle tilfælde skal fastsættes ud fra en *konkret bedømmelse* på grundlag af en *begrundet indstilling* fra den pågældende. Efter udvalgets opfattelse vil den redegørelse for boets behandling, som kurator